

Ferenczy László eredeti szakmáját tekintve középiskolai tanár, akit az állandó kétkedés és útkeresés vezetett a természetgyógyászat felé. Az országban az elsők között szerzett ETL természetgyógyász vizsgázatási jogosítványt, majd 11 évvel ezelőtt elkezdett hálózatépítéssel foglalkozni. Ma több országra kiterjedő hálózata lehetővé teszi számára, hogy ideje nagy részét két szenvedélyének, az utazásnak és a tanításnak szentelhesse.

Tudjuk rólad, hogy sok mindennel foglalkozol, természetgyógyász, hálózatépítő üzletember, tréner, mentor is vagy egy személyben. Kérlek, mesélj arról, hogy hogyan indult az életed, és mi vezetett ezekhez a tevékenységekhez!

Falun születtem, értelmiségi szülők gyermekeként, ami a lehető legrosszabb konstelláció. Az apám nagyon okos bölcsész ember volt, csak épp nagyon rosszul éltünk. Mindig azt mondta, hogy vagy becsületes leszek, vagy gazdag – ezt a kettőt kizáró fogalomként használta. Kezdetben naív valóságos voltam, aztán bigott materialista lettem, és minden létező izmussal megpróbálkoztam. Mindenbe beleástam magam, mindig bennem volt a kétkedés, a keresés, és az a kérdés, hogy miért? Gyerekkoromtól kezdve renitens voltam, a kérdéseimre nem fogadtam el a sztenderd válaszokat; ezt a pedagógusok nagyon rosszul tolerálták, középiskolában meg is buktattak matematikából. Nem tudom, honnan volt az a belső hitem és meggyőződésem, hogy én akkor is egy értékes ember vagyok. A természetgyógyászathoz is egyetlen dolog vezetett, a kétkedés, a kérdések. Az egyik egyetemi professzorom azt mondta, legyek sokkal nyitottabb, mert sokkal több dolog van a világon, amiről fogalmam sincs, mint amiről fogalmam van – így jutottam el a teljes tagadás talajáról a természetgyógyá-

Életépítő utazás

AVAGY ÚT
A MATERIALIZMUSTÓL
AZ IDEALIZMUSIG

szathoz. Elsők között lett vizsgáztatói jogosítványom az ETI-ben, de nem gyakorlom, mert nem értek egyet azzal, ahogyan ma a természetgyógyász képzés zajlik. Tizenegy éve foglalkozom főállásban hálózatepítéssel.

A sok tevékenység közül melyik vagy te leginkább, hogyan definiáld magadat?

Elsősorban üzletembernek definiálok magamat, bigott materialista alapú üzletembernek. Materialista létemre lettem idealista, mert így jutottam el ahhoz a felismeréshez, hogy valójában az elvárásaimmal teremtem a világomat. Mindannyian a kollektív teremtés eredményei vagyunk. Nagyon jól tudom, hogy hol vagyok és merre tartok, mert régóta hiszem, hogy „a boldogsághoz vezető út az önismeret útja”. A delphoi jósdá falán is ez a felirat olvasható, hogy „ismerd meg önmagad, fedezd fel a benned lakozó istenek útját”.

Ahhoz, hogy megismerjük önmagunkat, meg kell találnunk a választ azokra az alapvető kérdésekre, hogy ki vagyok én, hol vagyok én, és honnan hová tartok. Ezekre a kérdésekre az én válaszem így hangzik: Én egy egyszeri, megismételhetetlen csoda vagyok, akit Ferenczy Lászlónak hívnak; aki a múltból a jövő felé tartva, az „itt és mostban”, a jelenben él. A múlt elmúlt, a jövő pedig egy alternatíva. A jövőmet meghatározza a múlt, de a jelen adja hozzá a döntés szabadságát és lehetőségét.

A materialista üzletember hogyan fér össze ezzel az erős spirituális személyiséggel? Hogyan tudod ezt a gondolkodásmódot egy sokkal keményebb energiává alakítani, amelyet az üzleti élet megkövetel?

Nem választom ketté az üzleti meg a magánéletet. Pont ez a nagy csapda manapság. Egy ember van: én, Ferenczy László, és teljesen mindegy, hogy azt a szerepemet ját-

szom, hogy szerető vagyok, vagy azt, hogy üzletember vagy tréner – mind én vagyok, a személyiségem, a gondolataim ugyanazok. Ha az életem bármely területén változást szeretnék, akkor a személyiségiemen kell változtatni. Ha egy embernek ma 100 vagy 200 ezer forintos fizetése van, és félmillió forintos fizetésről álmodozik, mindig megkérdem, hogy ki lesz az a személyiség, aki a félmillió havi jövedelemmel rendelkezni fog? A te mostani személyiségedhez ugyanúgy hozzátartozik a 100–200 ezer forint, mint a hajad színe, a ruházatod, a gesztusod, a viselkedésed, és ez a személyiség, ez az ego soha nem fog 500 ezer forintos jövedelemmel rendelkezni. Ha azt akarod, hogy 500 ezer forint legyen a fizetésed, akkor először teremtsd meg azt az embert, aki mentalitásában, szokásaiban, kapcsolatrendszerében, napi ritmusaiban 500 ezer forintos ember. Abba kell a legtöbb pénzt fektetni, ami termeli a pénzt, azaz az eszünkbe. Ma Kínában olvassák a legtöbb könyvet, és szintén ott a legtöbb az egy főre eső könyvforgalom, pedig ott is vannak szegény emberek. Amikor elindultam az MLM-üzletben, akkor 16 millió forintos adósságom volt, azaz olyan magániskolába jártam, ahol 16 millió forint volt a tandíj. Két dologra nem sajnáltam a pénzt soha: a könyvre és a képzésre.

Mi motivált, amikor elkezdted természetgyógyászattal, majd hálózatéptéssel foglalkozni?

Én semmi mást nem akartam, csak egyszerűen jól érezni magamat, és a legtöbb ember ugyanezt szeretné. A természetudományokból tudom, hogy minden energia, az energia pedig végtelen és átalakul. A jó érzetnek és a rossz érzetnek is megvan az ára, de a rossz érzet sokkal többbe kerül, mint a jó. Másként fogalmazva, aki sajnálja a pénzt a tudásra, az nem tudja, milyen sokba kerül a tudatlanság. Gyakran hallom, hogy valaki azt mondja: nem tudom megcsinálni. Hát jó vagy te? Lehet, hogy eddig nem tudtál valamit megtenni, de nem az a kérdés, hogy tudod-e vagy nem, hanem hogy találsz-e rá elég okot, hogy megtanuld. Ha megvan a miért, akkor a hogyan meg fog jelenni. Ha megvan a cél, a kérdés az, hogy hajlandó vagy-e megfizetni az árát? Ha jobban akarsz élni, az energiát igényel, az egész élet erről szól: valamit valamiért. Ott van például a televízió. Megér-e annyit a célod, hogy megszokjál a „kábitószerről”? Nekem nincs televízióm, helyette van időm, pénzem és egészségem.

Meglátásod szerint mik a legnagyobb társadalmi problémák manapság? Miért nem találják az emberek a harmóniát az életükben?

Ma a legtöbb embernek gondja van az önismerettel, és a saját személyiségéről alkotott képpel. Ez a kishitűség, az önbizalomhiány az oka annak, hogy a depressziós betegek száma növekszik a leggyorsabban, megelőzve a rákot és a szív- és keringési betegségeket. Napoleon Hill azt mondja: „Amit az emberi elme el tud hinni, azt meg is tudja valósítani.” Napoleon Hill csodálatos elme, de véleményem

szerint ez a mondata így nem helytálló, helyesen inkább úgy hangzik, hogy amit az emberi elme el tud hinni, és amivel érzelmileg azonosulni tud, azt meg is tudja valósítani. Kulcsfontosságú, hogy az ember érzelmileg azonosulni tudjon azzal, amire vágyik, elhiggye, hogy ez neki jár. Mindenki biztonságra vágyik, de az emberek kívül keresik a biztonságot, pedig azt csak belül tudod megteremteni. Csak egy biztos pont lehet az életedben, az pedig te magad vagy. Nem a társad, nem a partnered, az apád, az anyád – te! És ha nem foglalkozol azzal, hogy a biztonságot felépítsd magadban, akkor el fogsz veszni.

Ezenkívül van két érzés, amely sok társadalmi konfliktus forrása: a szeretet és a félelem. A szeretet nagyon erős érzelem, a félelem ellenpólusa. Ma a társadalmunkban a félelemmel manipulálnak, mert a félelmekkel teli embert úgy lehet rángatni, mint egy marionettfigurát, és a szeretettel zsarolnak, mert amíg az alapvető szükségleteink nincsenek kielégítve, addig nincs bennem szeretet, nem tudok szeretetet adni, és kompenzációként mindent el fogok követni, hogy kizsaroljam belőled. A szeretet nem több és nem kevesebb, mint hogy elfogadlak téged. Ha azt mondom, szeretlek, nem azt mondom, hogy szerelmes vagyok beléd, hanem azt, hogy nem akarlak megváltoztatni. Tisztelek, becsülök annyira, hogy elfogadlak olyanak, amilyen vagy. Ezt jelenti a szeretet. Minden változás belülről fakad, ami kívülről jön, azt úgy hívják, hogy manipuláció, kényszer.

Ha az emberben a gyermeki én rendben van, akkor sokkal többet tud adni a partnerének, a gyerekeinek is.



Hogyan látod a család szerepét, mennyire fontos a harmonikus élethez a rendezett családi háttér?

Manapság az elvárás az, hogy legyen családot, magánéleted meg munkád, de ezzel a megközelítéssel az a probléma, hogy összesen két alapvető dolgot: a családot és a magánéletet, pedig ez a kettő nem ugyanaz. Én azt mondom: legyen családi életed, amikor a férjeddal, feleségeddel, gyerekekkel vagy, mert a családnál jobbat még nem találtak ki. Le-



gyen munkád, a munkában eltöltött idő és az általa megteremtett jövedelem legyen arányos; és legyen magánéleted, amikor „a homokozóban egyedül vagy”, és a benned lakozó gyermeket tudod kielégíteni. Ha az emberben a gyermeki én rendben van, akkor sokkal többet tud adni a partnerének, a gyerekeinek is. Ez az az idő, amikor gondolkodhatsz azon, hogy miről is szól az életed, mit akarsz, merre tartasz.

Hogyan lehet ebben a zavaros világban egyszerűbbé tenni a mindennapokat? Neked mik a technikáid?

Egyik kedvenc mondatom így szól: Az életben bármilyen csoda bármikor megtörténhet veled, főleg, ha hiszed, vagyod és teszed a csodát. Úgy gondolom, nincs más dolgunk, minthogy higgyük, várjuk és tegyük a csodát mindennap. Az életet lehet sokkal egyszerűbben élni, nem kell túlbonyolítani. Ha megismered az élet nagy egyetemes törvényeit, sokkal egyszerűbb lehet minden. Richard Bach azt mondja: „minden esemény úgy került az életedbe, hogy magad vontad oda, és az, hogy most mit kezdesz vele, rajtad áll”. A felnőtté válás ott kezdődik, hogy képes vagy kimondani: 100 százaléig – nem 99,99 szá-

zaléig, hanem 100 százaléig – én vagyok a felelős az életemért. Tehát vállalj felelősséget, és végezd el az élet check-listáját folyamatosan!

Mit értesz az élet check-listája alatt?

Az első pontja, hogy bármi történik az életedben, köszönd meg. Köszönd meg, mert rólad szól, te teremtetted, neked volt rá szükséged. A második: ha érzelmileg ért sérelem, megbántottak, akkor bocsáss meg! Bocsáss meg az élőknek, a holtaknak és magadnak. A harmadik, hogy engedd el, a negyedik pedig, hogy amennyiben ez egy hiányállapothoz társul, akkor teremtsd meg azt, ami hiányzik. Az évek során ezekre a nagyon egyszerű igazságokra jöttem rá, és ezeket alkalmazva a gazdasági vállalkozásom folyamatosan működik, erősödik, a szemébe tudok nézni a másik embernek, és jól teszek a levegővel, a Földdel, a vízzel, a Nagy Egésszel.



Említetted, hogy nem nézel tévét. Hogyan szerzed meg azokat az információkat, amelyekre szükséged van?

Kifejlesztettem magamban egy olyan képességet, hogy minden információt, amire szükségem van, azt látszólag véletlenszerűen megkapom. Soha nem veszek újságot, de előfordult, hogy bementem tankolni, elém esett egy teljesen ismeretlen újság, amelyben éppen azzal a professzorral készült egy több oldalas riport, akivel kapcsolatban napok óta kutakodtam. Ugyanígy van ez a könyvekkel is, tehát ha bemegyek egy könyvesboltba, akkor intuíció alapján választok. Akár sötétben is le merek venni egy könyvet a polcról, mert tudom, hogy abban lesz egy mondat, egy gondolat, amire éppen akkor szükségem van.

Milyen vezérlő elvek szerint éled a mindennapjaidat? Mely szokások jelentik a sikered titkát?

Az élethez kell egy pár dolog, de a legfontosabb a fegyelem. Sokszor tettem olyan dolgokat, amihez semmi kedvem nem volt, nehéz és fájdalmas volt, de végigcsináltam, mert ez kellett ahhoz, hogy most olyan dolgokkal foglalkozhassak, amit szeretek. Minden reggel az ébredés utáni első pillanataimban ösztönösen hálát adok azért, hogy vagyok. Köszönöm, hogy élek, egészséges vagyok, szerethetek és szeretnek. Köszönöm azt a csodát, amelyet a mai napon kapok, mert szent meggyőződésem, hogy minden nap meghozza a maga csodáját. A kitartásomat is napi szinten edzem, például azzal, hogy öt éve a fürdésemet mindig teljes hideg vizes lemosással fejezem be, akárhol vagyok. Ez a kitartást erősíti, és a hölgyek arcának és keblének a lehető legjobb!

Mesélj a vállalkozásodról, mekkora a hálózatod ma, hány országra terjed ki?

Nagyon szeretem Erdélyt, az erdélyi embereket. Az őseim erdélyi származásúak, így a legnagyobb vállalkozásom is Erdélyben van. Ez adja a forgalmam bő 1/3-át, és pár százalék lehet a Felvidéken, meg szétszórva a világban. Klaszikus értelemben már nem foglalkozom hálózatiépítéssel, tehát nem ülök le naponta meghívni, hanem sok hozzám

használó kaliberű emberrel találkozom, és rendszerint ők kérdezik meg, hogy mivel foglalkozom. Persze amikor valaki elindul az üzletben, utána belemegyünk a technikába, és végezzük a napi alapmunkát.

Mit jelent számodra a hálózatépítés, hogyan dolgozol, és hogyan gondolkodsz erről?

Én úgy fordítom az MLM-et, hogy „Mellettem Lehetsz Munkatárs”. Ez az én hitvallásom, az ars poeticám. Az MLM egy erősítő, mint ahogy a pénz is az – a jellembeli tulajdonságokat erősíti fel, ezért a hálózatépítés rólam szól: nekem kell olyan embernek lennem, hogy mások kövessenek. Az MLM azt jelenti, hogy felemelem az embert oda, ahol én magam vagyok, tehát erkölcsi kötelességem és jól megfontolt érdekem is, hogy folyamatosan képezsem magamat. Nagyon szeretek olvasni, gyerekkori vágyam volt, hogy legyen egy könyvtárszobám. Mára ez megvalósult, és hetente legalább három könyvet elolvasok.

Irigylésre méltó életet élsz, az utazás a szenvedélyed, bejártad a világot, erre az interjúra is több hónapig próbáltunk időpontot egyeztetni, mert folyamatosan külföldön voltál. Az utazás számodra munka vagy hobbi?

Hobbi. Mindig szerettem utazni, mindig kíváncsi voltam, és gyerekkori vágyam volt, hogy jól éljek és utazhassak. Tavaly decemberben elhatároztam, hogy ez az évem az utazásról fog szólni. Karácsonyra kaptam egy földgömböt egy kedves barátomtól, és ahogy nézegettem, bekattant, hogy Balira megyek. Igazából azt se tudtam, hogy hol van Bali, a térképen is alig találtam meg, de inentől kezdve sorra jöttek a „véletlenek”. Hihetetlenül alacsony áron, azonnal kaptam repülőjegyet, és elutaztam Indonéziába, ahol életem legnagyobb spirituális élménye ért. Most már tudom, hogy ezért kellett oda mennem. Nagyon szeretem a delfineket, náluk intelligensebb állat nincs a földön. Kaptam már lányoktól sok puszit, de a delfinkislány puszija csak azért lett lemosva, mert vízben voltam,

különben nem mosakodtam volna azóta sem. Londonba azért mentem el, mert szeretek teázni. Nagyon érdekel a történelem, teljesen természetes, hogy elmentem Olaszországba. Szeretem az egzotikus dolgokat, az állatokat, a természetet, a Sziklás-hegységnél nagyobb csoda nincs, ott szinte minden állatot láttam, a macitól kezdve a vadkecskéig. Az utazás szerves része az életemnek.

Tisztellek, becsüllek annyira, hogy elfogadjak olyannak, amilyen vagy. Ezt jelenti a szeretet.



Biztosan sok élményben van részed ezeken az utakon, mesélnél egyet, ami számodra leginkább tanulságos volt?

Afrikában rengeteget tanultam az oroszántól. Amikor azt láttam, hogy az oroszán elkapja a legkisebb gazellát, először úgy éreztem, micsoda igazságtalanság ez. Aztán feltettem magamban a kérdést, hogy az élet törvényére mondom, hogy igazságtalan? Az élet törvénye azt mondja, ha életképtelen vagy, akkor bedarál az élet. Ezzel szemben a mi társadalmunk mindenkit mindenáron meg akar menteni – ebből származnak a legnagyobb feszültségek. Ha a dzsungel – az élet – törvényeit nem ismered, akkor a dzsungel megesz, de ne felejtjük el: a dzsungel nem rossz vagy

jó, a dzsungel semleges! Az élet is semleges, csak ismerni kell a törvényeit.

Az utazás mellett van még valami szenvedélyed?

Szeretem a szép dolgokat, az autók a gyenge pontom. Négy autóm van: egy kabrió, egy utcai terepjáró, egy üzleti autó, és egy igazi nagy terepjáró, amivel az erdőt járom.



*Csak egy biztos pont
lehet az életedben,
az pedig te magad vagy.*

Az üzleted most hol tart? Hogy viseli azt, hogy ilyen sokat utazol?

De Gaulle-nak van egy mondása: „Uraim, a temető pótolhatatlan emberekkel van tele.” Ha ennyi idő alatt nem érted el, hogy megbízható munkatársaid és jó emberi kapcsolataid legyenek, akkor nincs értelme az egésznek. Körülöttem nagyszerű emberek vannak. Most volt a névnapom, az erdélyi csoportom tagjai egy buszt béreltek, és eljöttek csak azért, hogy felköszöntsenek. Volt olyan köztük, egy kórházigazgató orvos, aki letette az ügyeletét, beült a kocsiba, csak azért, hogy itt legyen, és engem felköszönthessen. Teljesen meghatódtam, megkérdeztem tőlük, hogy miért? Erre csak annyit mondtak, hogy azért, mert szeretnek. Ugyanakkor, amikor én kimegyek előadásokat és tréningeket tartani, soha nem azt nézem, hogy ez mennyit hoz, vagy mennyibe kerül nekem. Nem azért adok, hogy aztán kapjak. Tudom, hogy először adni kell – a jókedvű adakozót megáldja az isten. Az adakozás lehet egy mosoly, egy érintés, egy kis figyelmesség, bármi.

Fontosnak tartod az adakozást?

Arra tanítom a munkatársaimat, hogy jövedelmük 3–10 százalékát rendszeresen, havonta adományokra fordítsák, támogassanak olyanokat, akik tényleg rászorulók, vagy valamilyen értéket közvetítenek. Nagyon sok menhelyet, alapítványt segítek, de

hozni, felelősséget vállalni és végigcsinálni?

Az egyik kedvenc mondatom így szól: soha senkinek nem engedem meg, hogy közém és a céljaim közé álljon, még a Ferenczy Lacinak sem. Csináltam már sok olyan dolgot az életemben, ami akkor és ott emberfeletlinek tűnt. Nem ismertem ezeket a törvényeket, csak el akartam érní bizonyos dolgokat – megcsináltam, és már akkor megtanultam, hogy mindig valamit valamiért! Azóta, ha valami nagy dolgot kérek, akkor mindig felajánlást teszek, például egy egyhetes léböjtöt. Van egy nagyon erős Isten-tudásom, és ezzel köszönöm meg azt, amit kérek. Így én is teszek valami olyat, ami az én szintemen nehéz próbatétel.

Ma, a 21. században nagyon sokan érdeklődnek a különböző spirituális irányzatok iránt, és nagy szükség van ezekre a megerősítésekre, amelyekről beszéltél. Tervezed, hogy tudásodat a jövőben nagyobb nyilvánossággal is megosztod, nem csak a közvetlen barátokkal, ismerősökkel?

Van egy mondás, hogy ha a tanítvány megéri, akkor a mester megjelenik, és akkor jó a mester, ha a tanítvány túlszárnyalja. Eddig csak a saját rendszeremben tartottam kétnapos tréningeket, de mostanában nagyon sok külső ismerős, barát, üzletember ezzel a kéréssel fordult hozzám, ezért hamarosan szervezek egy nyilvános tréninget, amelynek a címe Életépítő tréning lesz. Emellett írom a könyvemet, amelynek még csak a munkacíme van meg, és éppen ezekről a témákról fog szólni.

Kíváncsian várjuk! Ezekkel a gondolatokkal új energiát, megerősítést adtál a továbblépéshez. Köszönjük az interjút!

Az interjút készítette: Balogh Ágnes